

30. Fra Møller Christian Brandt af Duntjør paa Værø om Eftergivelse og Ophævelse af en hans Mølle paahvilende Rekognition til Statskassen. (Indbragt den 6te November 1888 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, B u s t.)

Andrageren oplyser, at han oftere, senest i 1887, har ansøgt Finantsministeriet om Eftergivelse og Ophævelse af en hans Vindmølle paahvilende Rekognition til Statskassen paa 168 Kr., men uden Resultat, idet Ministeriet vedblivende gaar ud fra, at den er en radiceret Del af Kjøbesummen, da Møllen i 1834 er kjøbt af Staten med denne paahvilende aarlige Afgift, som oprindelig var omtrent dobbelt saa stor, men ved Mølletrangens Ophævelse i Slesvig 1854 blev nedsat til dens nuværende Størrelse. Møllen blev i sin Tid kjøbt af Statskassen for 1,420 Rdl. og den nævnte aarlige Rekognition paa 160 Rdl., og blev der i 1882 af ham betalt 26,500 Rdl. for den. Ved Mølletrangens Ophævelse var hele den Erstatning, Møllen til, kun Rekognitionens Medsættelse til Halvdelen af dens oprindelige Beløb. Ved Værø's Indlemmelse i Kongeriget bortfaldt ikke alene den Beskyttelse, de slesvigiske Møllere hidtil havde haft, at ingen ny Mølle kunde anlægges uden kongelig Koncession, hvilken kun meddeltes, naar der var virkelig Trang til en saadan, men de kom heller ikke til at nyde godt af en lignende Ret som den, de danske Møller erholdt ved Møllenæringens Frigivelse i 1862, nemlig 10 Mars Eneret. Andrageren gjør nu gjældende, at han ved Møllenæringens Frigivelse har lidt uforholdsmæssig stor Skade, idet to nye Vandmøller og en Dampmølle ere oprettede i hans umiddelbare Nærhed, og den derved opstaaede Konkurrence har nu gjort hans Mølle næsten værdiløs. Han mener derfor, at der maa være tilstrækkelig Grund til at eftergive eller dog betydeligt nedlægge den nævnte Rekognition, saa meget mere som flere Møller ved Kongeaagen i de senere Aar have opnaaet en lignende Eftergivelse i de aarlige Afgifter, og den i 1834 Møllen paalagte store Rekognition kun var begrundet i dens Eneret for et vis Distrikt. Han anmoder derfor om, at hans Andragende maa blive henvist til vedkommende Ministre, Indenrigs- og Finantsministeren.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

31. Fra Enten efter en Banearbejder og Reserverformand, Ane Marie Hansen af Rongsted om forhøiet Understøttelse. (Indbragt den 6te November 1888 af Folkethingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds, Lauridsen.)

Andragerinden forklarer, at hendes Mand blev dræbt af et Jernbanetog under en Snestorm i Marts Maaned d. A., og at der af Indenrigsministeriet blev tilstaaet hende en foreløbig Understøttelse af 100 Kr. aarlig samt 30 Kr. aarlig til hvert af hendes tre Børn. Da hun er svagelig og derfor ikke kan tjene synderligt til sit og Børnenes Underhold, hvilke ere i en Alder af 6, 4 og 2 Aar, og da hun kun eier et jordløst Hus, hvoraf hun aarlig svarer 21 Kr. i Renter, kan hun ikke komme ud af det med den tilstaaede Understøttelse, og andrager derfor om, at Folkethinget vil hjælpe hende til, at den bliver forhøiet.

Udvalget gjør foreløbig ingen Indstilling.

32. Fra Rasmus Frederiksen af Gyrum om Invaldeforsørgelse. (Indbragt den 6te November 1888 af Folkethingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds, Bertelsen.)

Andrageren oplyser, at han har deltaget i Krigene 1850 og 1864. I førstnævnte Aar kom han oftere paa Grund af Sygdom paa Lasarettet, og i sidstnævnte Aar faldt han ned af en Trappe og forslog sig saaledes, at han endnu har Men deraf, uden at det dog anfaas nødvendigt, at han kom paa Lasarettet. Da Finantsministeriet paa et Andragende om Invaldeforsørgelse har svaret, at det ikke er i Stand til at erkjende ham for berettiget til en saadan, og da han nu er saa svag, at han ikke ved sit Arbejde kan